

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Erotemata Ecclesiastica

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Cap. XV. De Agnis Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94604](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94604)

opus est probare excellentiam vitæ, una cum exercitio Virtutum non tam Theologicarum, quam Cardinalium in gradu heroico. Scacchus *De Notis, & signis Sanctitatis sect.* 2. cap. 4. pag. 141. Lczana *Consult.* 1. de Canonizat. Sanctor. Et novissimè Pignatell. *Consultationum Canonicarum tom. 2. à consultatione septima usque ad consult. 20.*

12. *Quer.* Quomodo debeant deponere testes, qui examinantur super miraculis? *Resp.* Quod debent deponere de certa scientia, non autem de auditu, & omnes circumstantias exprimere. Jordan. *ubi supra num. 164.* & Genuen. in *Praxi cap. 60.* An autem sufficiant testes singulares in unoquoque miraculo? non concordant Doctores, ut ostendit Barbosa. *de Off. & potestate Episcopi allegat. 97. num. 5.* Jord. *ubi supra num. 165.* & Pignatell. *d. tom. 5. consult. 31. & consult. 34.*

13. *Quer.* Quæ sint præcipuè adhibenda ad formandum Processum pro Canonizatione Servorum Dei? *Resp.* Esse servanda ea, quæ in Decretis Urbani Octavi super hac materia in Sacra Generali Inquisitione statuta sunt; quorum præcipuum est, quod consistet de non cultu illius, de cujus Canonizatione tractatur, nisi fortè cultus ille esset immemorabilis, vel per Patrum, Virorumque; Sanctorum scripta; vel per communem Ecclesiæ consensum; aut per longissimum tempus cum scientia, & tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii. Pignatell. *tom. 1. consult. 236. & consult. 242.* & Sallèles *de S. Inquisit. tom. 3. lib. 5. cap. 5. reg. 407. num. 816.* ubi ponit Decretum per extensum. Ulterius servanda sunt Decreta Novissima Sacræ Rituum Congregationis Iussu Innocentii Papæ XI. facta die 15. Octobris 1678. ad quorum normam duos Processus ego compilavi anno 1691. super cultu immemorabili tum Beatæ Helenæ Henselminæ de Padua; tum Beati Emiliani Ordinis Beati Petri de Pisis; qui Processus post rigorosam discussionem fuerunt ab eadem S. Congregatione laudati.

14. *Quer.* Quomodo probetur cultus immemorabilis? *Resp.* Ipsum probari, per tempus excedens metam centum annorum, numerandum supra datam Decreti Urbani Octavi, nempe diem 13. Martii 1625. ut docet Scacchus *de Canonizat. Sanctorum sect. 20. cap. 1. lit. C. & declarasse Sac. Congr. Rituum die 23. Martii 1652.* testatur Pignatellus *tom. 1. Consult. 243. & 246.* ubi carpit Bonacinam non bene docentem, sufficere tempus 30. vel 40. annorum *tom. 2. ad primum Præcept. Decal. disp. 3. quæst. 1. punct. 2. num. 2.*

15. *Quer.* An mulieres admitti possint pro testibus in causis Canonizationis? *Resp.* Affirmativè, ut resolvendo objecta concludit Pignatell. *d. tom. 1. Consult. 252.*

16. *Quer.* Ad quem spectet recognoscere, & approbare Reliquias Sanctorum? *Resp.* Ad Episcopum privativè ad quoscunque alios inferiores, etiam in Ecclesiis Regularium. Barbosa in *Collect. DD. ad Concil. Trident. d. sess. 25.* in Decreto de *Invoc. Vener. ac Reliq. Sanct.* num. 9. ubi advertit, talem facultatem Episcopi versari circa Reliquias Sanctorum jam

Doct. Clericali Tom. II. Lib. VII.

Canonizatorum vel ab immemorabili cultum habentium: secus autem circa Reliquias novas alicujus nondum Canonizati. Idcirco eodem anno 1691. ego tanquam Vicarius Generalis recognovi Reliquias SS. Felicitatis, Juliani, Arnaldi, & Uirii in Ecclesia Sanctæ Justinæ de Padua Congregationis Castinen. sic instante Reverendissimo Abbate, à cujus pietate Altaria eorundem Sanctorum in nobiliorem formam fuerunt reedificata.

17. *Quer.* Quid agendum, quando miracula fieri dicuntur virtute Sacrarum Imaginum? *Resp.* Episcopi munus esse mandare, ut imagines operiantur, januæ Ecclesiæ claudantur, & impediatur concursus hominum, donec super facto capiatur diligens informatio, & veritas habeatur cum consilio Theologorum, & Juristarum. Genuens. in *Praxi d. cap. 60.* Piafec. in *Praxi Episc. par. 2. cap. 3. n. 18.* Rubeus in *Aphorif. Episc. Verb. Miraculum num. 3.*

18. *Quer.* An in Lege Naturæ, & in Lege scripta fuerit usus Sanctarum Reliquiarum? *Resp.* Affirmativè, ut eruditè demonstrat Ricciullus *Lucubrat. Ecclesiasticar. lib. 1. cap. 20.* ubi ex probatis Auctoribus docet, Adam servasse Vestem Abelis tanquam Reliquiam innocentis, quæ prodigiosè, dum fiebant homicidia, sanguinem effundebat. Ossa Adæ pro Reliquiis servata à descendantibus filiis fuisse usque ad tempora Noë, qui ea secum detulit in Arca; & deinde post Diluvium illa filiis suis dedit, ac Sem magis dilecto Calvariam consignavit, qui Judæam postea habitavit, unde contigisse potuit, ut sepeliretur in Monte Calvario, ubi Crux Domini infixæ fuit; ac de aliis Patriarchis plurima exempla docet, potissimum in Lege scripta; ut videre est *d. lib. 1. cap. 20. & 21. per totum.*

CAPUT XV.

De Agnis Dei.

1. *Quer.* An inter Sacras Reliquias reputandi sint Agni Dei Cerei à Papa benedicti? *Resp.* Affirmare Sanchez *ad Præcepta Decal. lib. 2. cap. 43. num. 27.* Sed negare Ricciull. *dict. lib. 1. cap. 9. num. 2.* ubi verius putat, esse reputandos inter Sacras Imagines, quia mysticè representant Christum Dominum; subdens eos tangi non posse à Laicis, ob unctionem Sacram, neque vendi posse, quamvis respectu materiæ tantum, & multò minus pingi vel minio, aut auro sub poena excommunicationis ex *Const. 2. Gregorii XIII.*

2. *Quer.* Quas virtutes habeant, vel ad quid proficiant ipsi Agni Dei? *Resp.* Eos ex vi Sacræ unctionis, & Benedictionis Papalis habere plurimum virtutis, prout testantur infra scripta Carmina scripta per Urbanum Quintum Imperatori Græcorum, quæ referuntur à Magrio in suo *Hierolexico. seu Sacro Dictionar. Verb. Agnus Dei; Videlicet:*

*Balsamus, & munda cera cum Chrismatis unda,
Conficiunt Agnum; quod munus do tibi magnum,
Fonte velut natum, per Mystica sanctificatum.
Fulgura desursum depellis, & omne malignum.*

C

Peccata

*Peccatum frangit, ut Christi sanguis, & angit,
Pragnans servatur simul, & partus liberatur.
Dona defert dignis, virtutem destruit ignis.
Portatus munde, de fluctibus eripit unda.*

Plura de Agnis Dei in libello Onuphrii Panvinii Veronen. cum Corollar. Josephi Mariae Suarezii Episcop. Vasionen. impresso Romæ 1656. Similiter in alio novissimo Libello P. Antonii Baldassarri Soc. Jesu Venetiis impresso apud Andream Poleti 1714. & in meis Decis. de Sacrific. Missæ, Decis. 42. à num. 65.

3. *Quer.* An committat Sacrilegium, qui rem Veneream agit, habens Agnum benedictum ad collum, vel alias Reliquias? *Resp.* Negativè. Summa Diana Verb. Circumstantia num. 104.

CAPUT XVI.

De Oratione.

1. *Quer.* Quid sit Oratio? *Resp.* Quod Oratio largè sumpta significat quamcunque elevationem mentis in Deum per Laudem, Invocationem, Confessionem peccatorum, Gratiarum actionem &c. Propriè verò: Oratio est petitio, qua ad Deum, vel ad alium propter ipsum dirigitur, qua flagitamus bona nobis decencia. S. Thom. 2. 2. q. 83. & Tambur. d. lib. 2. in Decal. cap. 4. §. 2. num. 1.

2. *Quer.* Quotuplex sit Oratio? *Resp.* Quod ex parte ipsius orantis alia est Oratio Publica, ut Horæ Canonice, Missæ, & Divina Officia. Alia est Privata; quales sunt preces à quolibet fidei privatim recitatae. Ex parte verò ipsius orationis alia est Vocalis, quam ore exprimunt orantes; Alia est Mentalis, quæ sola mente fit per meditationem; & subdividitur in ordinariam, & extraordinariam. Ordinaria est, quæ per considerationem mysteriorum Passionis Dominicæ, seu quatuor extremorum, sive pulchritudinis Virtutum, deformitatis Vitiolorum, relevantiæ æternæ salutis exercetur. Extraordinaria verò, quæ dici solet oratio mystica, vel oratio fidei, aut quietis, illa est, per quam anima à Deo elevatur vel plenè, vel semiplenè extra sensus, ita ut miro quodam modo in divinis erudiat per internam Sancti Spiritus elocutionem, ut piè, ac doctè explicat P. Ludovic. de Ponte Soc. Jesu in suis Meditationibus par. 1. in Introductione à §. 1. usque ad §. 13. & Rodriguez in Exercitio Perfect. par. 1. tr. 5. de Oratione cap. 4.

3. *Quer.* Quanam sit differentia inter Orationem mentalem ordinariam, & extraordinariam? *Resp.* Plures posse assignari differentias; sed illam esse præcipuam, quod Oratio mentalis ordinaria pendet à nostra industria, & studio; extraordinaria verò nequaquam, sed est merum donum Dei, ut in suis operibus non semel declarat S. Franciscus Salesius, & novissimè in Opusculo Sacramentorum Reliquiar. part. 2. cap. 11. Hinc fit, ut sint reprehensione digni Confessarii illi, seu directores spirituales, qui hortantur quamcumque personam ad Orationem mentalem extraordinariam exercendam, tum quia plu-

res personæ immortificatæ debent prius procurare moderationem passionum, quam appetere orationem mysticam; tum, quia hæc à Deo expectanda est, non viribus humanis acquirenda, ut eruditè probant Eminentiss. Card. de Lauræa in suo aureo libello de Oratione Christiana Opuscul. 3. cap. 17.

4. *Quer.* An sit Præceptum Orationis faciendæ? *Resp.* Affirmativè, & hoc est duplex. Unum naturale Divinum, quo obligamur ad procuranda bona nobis convenientia, & mala removenda, juxta illud Deut. 6. Dominum Deum tuum adorabis. Et Luc. 18. Oportet semper orare. Alterum Ecclesiasticum, quo Religiosi obligantur ad Horas Canonicas, & alii omnes fideles ad audiendum Sacrum diebus festivis, per quod unà cum Sacerdote Deum adorant, & orant. Tamburin. d. cap. 4. §. 2. num. 3. & Maffius in Theolog. Moral. disp. 14. art. 1.

5. *Quer.* Quandonam obligent Præcepta prædicta de orando? *Resp.* Præceptum Ecclesiasticum obligare omnes fideles singulis diebus festivis; & Religiosos ad horas Canonicas singulis diebus, ut infra explicabitur. At Præceptum naturale Divinum videtur tantummodo obligare, quando urget necessitas vel alicujus boni acquirendi, vel mali, seu tentationis avertendæ. Tamburin. d. lib. 2. cap. 4. §. 2. num. 4. Quamvis non esset à veritate alienum dicere, quod ex legitima consuetudine factum est, ut quotidie teneatur quilibet orare, quia ferè nullus reperiri potest, etsi impius, vel perditus, qui saltem unum Pater, & Ave recitet quotidie. Tamburin. ubi supra d. num. 4. Et Emin. Cardin. de Lauræa de Oratione Christiana Opuscul. 1. cap. 7.

6. *Quer.* An Beati in Cælo, ac etiam Christus Dominus orent pro nobis? *Resp.* Affirmativè, ut probat S. Thom. 2. 2. q. 83. art. 11. & habetur Hebr. 7, 25. Semper vivus ad interpellandum pro nobis.

7. *Quer.* An Animæ in Purgatorio existentes orent pro nobis Viatoribus? *Resp.* Quamvis negativam sententiam videatur tenere S. Thom. ubi supra d. q. 83. art. 11. ad tertium, nihilominus affirmativa est magis communis, quam docet Eminent. Card. Bellarm. lib. 2. de Purgator. cap. 15. & P. Roa de Animabus Purgator. cap. 21.

8. *Quer.* Quanam sint effectus Orationis? *Resp.* Tres, videlicet Satisfacere, Mereri, & Impetrare. Valent. tom. 3. d. 6. q. 2. p. 10. §. 4. Tolet. lib. 2. cap. 13. Ceccoper. de Canonicis lib. 2. num. 136. Mex Decis. de Penitent. Decis. IX.

9. *Quer.* Quas debeat habere qualitates Oratio, ut valeat ad satisfaciendum, ad merendum, & ad impetrandum? *Resp.* Debere duas qualitates habere; Unam, quod sit cum devotione exteriori; Alteram, quod sit cum attentione interna. Fagnan. in cap. Volentes à num. 38. & seqq. de Celebrat. Missarum.

10. *Quer.* In quo consistat externa devotio in oratione? *Resp.* Consistere in eo, ut orans abstineat à confabulationibus, & aliis operibus exterioribus, quæ implicent cum devotione, ut est ludere, comedere, & similia